

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010197
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6722010197.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Petra Hunáka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. septembra 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/39/2022 zo dňa 02.04.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a, b Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, 3T/39/2022 z 02.04.2025 v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 285 písm. a) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, trvale bytom C. D. XXX,

spod obžaloby Okresného prokurátora Zvolen, sp.zn 1Pv 438/21/6611-9, zo 04.04.2022, kde bol trestne stíhaný pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 07.11.2021 v čase o 02.30 h v meste Zvolen viedol po ul. Borovianskej smerom ku Spojenej škole obchodu a služieb osobné motorové vozidlo zn. VW Multivan ev. č. E. F. XXXX, ktorého bol v tom čase vlastníkom, pričom pri konečnej zastávke mestskej hromadnej dopravy vyšiel na vydláždený chodník pre chodcov, z ktorého zišiel na trávnatú časť, kde pravou prednou časťou vozidla narazil do betónového oporného múrika, do ktorého sa pri následnom cúvaní vozidlo pravou časťou podvozku zakliesnilo, pričom bola na miesto svedkami privolaná hliadka Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen a obvinený bol podrobený dychovej skúške, pri ktorej mu bol elektronickým meračom Alcotest 7510, sériové č. ARFM-0496 v čase o 03.02 h zistený pozitívny výsledok 0,76 mg/l alkoholu v dychu a následnou opakovanou skúškou v čase o 03.21 h pozitívny výsledok 0,70 mg/l alkoholu v dychu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 3T/39/2022 zo dňa 02.04.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 07.11.2021 v čase o 02.30 h v meste Zvolen viedol po ul. Borovianskej smerom ku Spojenej škole obchodu a služieb osobné motorové vozidlo zn. VW Multivan ev. č. E. F. XXXX, ktorého bol v tom čase vlastníkom, pričom pri konečnej zastávke mestskej hromadnej dopravy vyšiel na vydláždený chodník pre chodcov, z ktorého zišiel na trávnatú časť, kde pravou prednou časťou vozidla narazil do betónového oporného múrika, do ktorého sa pri následnom cúvaní vozidlo pravou časťou podvozku zakliesnilo, pričom bola na miesto svedkami privolaná hliadka Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen a obvinený bol podrobený dychovej skúške, pri ktorej mu bol elektronickým meračom Alcotest 7510, sériové č. ARFM-0496 v čase o 03.02 h zistený pozitívny výsledok 0,76 mg/l alkoholu v dychu a následnou opakovanou skúškou v čase o 03.21 h pozitívny výsledok 0,70 mg/l alkoholu v dychu.

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 26 mesiacov.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním v celom rozsahu napadol obžalovaný A. B. a to cestou svojho zvoleného obhajcu.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný uviedol, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí a to vo všetkých výrokoch, pričom dodal, že usvedčovaný mal byť len výsluchmi svedkov G. a D., keďže sa vo svojich výpovediach zhodli v tom, že po tom, ako vodič motorového vozidla narazil do múrika a vystúpil, skontroloval vozidlo a následne s vozidlom začal cúvať a ostal zakliesnený na múriku, tak mala vystúpiť im neznáma osoba a potom mala odísť k svedkom. V tomto smere obhajoba v odvolaní konštatovala, že ani po vykonanej konfrontácii medzi svedkami a obžalovaným sa nerozplynuli pochybnosti, ktoré uvádzali už v predchádzajúcich podaniach, že či mohol šoférovať svedok H. a či bolo možné vidieť do vozidla na zadné sedadlá napriek zatmaveným oknám, či tam sedí ešte ďalšia osoba a či sa svedkovia celý čas pozerali na vozidlo a či náhodou z neho nevystúpila iná osoba a nemohla nepozorovane odísť. V tomto smere obhajoba poukázala práve na skutočnosť, že svedkovia uvádzali, že sa na vozidlo obžalovaného mali pozeráť z predných sedadiel ich vozidla smerom dozadu, pričom zadné okná ich vozidla, v ktorom sedeli, boli zatmavené.

V ďalšej časti odvolania obžalovaný konštatuje, že vo vozidle Volkswagen Multivan, ktoré v tom období vlastnil, je možné prechádzať medzi prvou a druhou radou sedačiek a pohybovať sa bez obmedzení vzhľadom na vnútorné rozloženie sedačiek.

Súd ďalšie dôkazy po zrušení veci nevykonal napriek tomu, že obžalovaný je naďalej vyvíňovaný z trestnej činnosti výpoveďou svedka H., ktorý uviedol, že to bol on, kto motorové vozidlo šoféroval, s ktorým sa zachytil o múrik a potom následne cez druhú radu sedadiel vystúpil opačnou stranou, ako je strana šoférova. Táto jeho výpoveď je dôveryhodná, pričom v podstatných skutočnostiach sa zhoduje aj s ostatnými výpoveďami tohoto svedka. Obhajoba dáva do pozornosti, že podstatné je tvrdenie svedka H., že on šoféroval a obžalovaný sedel za ním na strane vodiča, kde driemal. Podstatné je v tom aj to, že potom svedok H. vystúpil dverami na pravej strane vozidla a mohol z miesta odísť bez toho, aby ho svedkovia G. a D. mohli vidieť, pričom sami uviedli, že celý čas sa nedívali na zakliesnené vozidlo. Z tohto dôvodu je preto obhajoba toho názoru, že skutkový stav nebol bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne preukázaný a v súčasnom stave zadokumentovania a poznania existuje reálne a ničím nevyvrátené tvrdenie svedka H., že to bol on, kto viedol motorové vozidlo.

Okresný súd tým, že dôsledne nevykonal všetky vytýkané dôkazy a neodstránil rozpory uvedené v zrušujúcom uznesení krajského súdu, tak nezistil správne skutkový stav.

Z uvedeného dôvodu preto obžalovaný cestou obhajcu navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a krajský súd sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Na podklade podaného odvolania následne krajský súd potom, čo mu bola vec predložená, vo veci určil termín verejného zasadnutia, ktoré bolo neskôr 2-krát zrušené a presunuté, avšak na verejné zasadnutie, určené na deň 11. septembra 2025, sa riadne a včas ustanovil tak obžalovaný A. B., jeho obhajca, ako aj krajský prokurátor.

V konečných návrhoch potom obhajca za obžalovaného B. uviedol, že v celom rozsahu sa pridriava písomných dôvodov odvolania tak, ako boli krajským súdom na verejnom zasadnutí referované a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušený a krajský súd aby sám obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Krajský prokurátor naopak vo svojom konečnom návrhu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný a preto navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný A. B. v konečnom návrhu len stručne uviedol, že sa necíti byť vinným a verí v spravodlivé súdne rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal žalovaný odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. je dôvodné a s prvostupňovým rozsudkom okresného súdu sa nie je možné stotožniť.

Z predloženého trestného spisu je zrejmé, že obžalovaný celý čas popieral spáchanie trestnej činnosti a v priebehu pojednávania pred súdom aj upresnil osobu vodiča, ktorý mal jeho vozidlo viesť a prísť s ním až do Zvolena, kde potom na múriku pri Spojenej škole obchodu ostal visieť. Okresný súd správne potom, čo obžalovaný konkretizoval osobu vodiča, tohto vypočul a svedok H. aj na pojednávaní jednoznačne a konzistentne vypovedal o tom, ako sa spoznal s obžalovaným, prečo išli do Zvolena do časti pri Spojenej škole obchodu, prečo tam ostal zakliesnený s vozidlom a akým spôsobom a kam zo Zvolena odišiel.

Taktiež je z predloženého trestného spisu zrejmé, že v danej trestnej veci ešte v prípravnom konaní a následne na hlavnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia D. D. a C. G.. Títo svedkovia mali tak v prípravnom konaní, ako následne na to aj pred samosudcom na Okresnom súde vo Zvolene vypovedať o tom, že sedeli v zaparkovanom aute na parkovisku na predných sedadlách a mali cez predné okno sledovať, ako na toto parkovisko prišlo vozidlo obžalovaného, ktoré následne malo urobiť okruh a za ich zadnou časťou vo vzdialenosti asi 50 metrov malo ostať visieť na múriku vodičovou stranou k nim. Dodali, že videli zo strany vodiča vystúpiť osobu, ktorá sa neskôr pohybovala popri vozidle, kontaktovali políciu a následne polícia po príchode na miesto túto osobu zadržala a bol to obžalovaný A. B.. Samotný obžalovaný poprel spáchanie trestnej činnosti a uvádzal, že nešoféroval, driemal na zadnom sedadle a keď svedok H. sa zasekol s vozidlom na obrubníku, tak mu začal nadávať, neskôr preliezol dopredu, pokúšal sa naštartovať vozidlo a pohnúť sa, čo sa mu nepodarilo a preto vystúpil z dverí na strane vodiča, avšak vozidlo nešoféroval, lebo si bol vedomý, že je pod vplyvom alkoholických nápojov. Bránil sa tým spôsobom, že keby bol šoféroval, bol by z miesta činu odišiel, pretože vedel, že požíval alkoholické nápoje a teda, že by mohol mať problém s prípadným príchodom polície.

Takýto skutkový dej bol preukázaný tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, avšak okresný súd absolútne rezignoval na to, aby sa pokúsil odstrániť rozpory v danej trestnej veci, respektíve vyvrátiť obranu obžalovaného, ktorú uvádzal v súvislosti s tým, že nie on, ale niekto iný vozidlo šoféroval.

Aj potom čo krajský súd podrobne v zrušujúcom uznesení okresnému súdu naznačil, akým spôsobom mal vo veci postupovať, okresný súd dôsledne v zmysle tohto pokynu nepostupoval, keď len dopyčul svedkov D. a G. k ich výpovedí bez toho, aby sa pokúsil podrobne od nich zistiť, akým spôsobom sledovali vozidlo obžalovaného potom, čo ostalo stáť na mieste, či celý čas boli otočení chrbtom dozadu od predných sedadiel, aby tak sledovali toto vozidlo, či ešte skôr ako prišla hliadka polície, z tohto vozidla vystúpili a akým spôsobom mali vozidlo obžalovaného pod kontrolu, tak keď mohli tvrdiť, že žiadna iná osoba z tohto vozidla nevystúpila. Je nepochybné, že ani obhajoba v tomto smere nevyvinula žiadne úsilie, či takýmto spôsobom sa dalo sledovať vozidlo obžalovaného a prokurátor tak isto nevyvinul v tomto smere žiadnu aktivitu. Krajský súd je toho názoru, že spôsob, akým boli vykonané dôkazy o tom, či to bol obžalovaný, kto vozidlo doviezol na miesto činu, a teda či sa dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v zmysle § 289 ods. 1 Tr. zák., bolo preukázané, krajský súd je toho názoru, že táto okolnosť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochyb preukázaná nebola.

Z celého trestného spisu vyplýva, že vozidlo Volkswagen Multivan je vo svojej kabíne tak široké, že je možné bez väčších problémov prechádzať medzi prvou a druhou radou sedadiel, to znamená, vodič, ktorý sedí za volantom, môže bez akejkoľvek námahy prejsť za prvú radu sedadiel a následne pravou stranou z vozidla vystúpiť. Z kamerového záznamu, ktorý je založený v trestnom spise, je zrejmé, že vozidlo obžalovaného bolo otočené k autu, kde mali sedieť svedkovia D. a G. ľavou stranou, to znamená stranou vodiča a preto nie je vylúčená obrana obžalovaného, že svedok H. mohol pravou stranou vozidla nepozorovane vystúpiť a na tú stranu aj odísť bez toho, aby si ho svedkovia všimli, keď nebolo ani preukázané, že by sa svedkovia celý čas a sústavne pozerali na toto vozidlo a mali naň taký prehľad, aby mohli bez akýchkoľvek pochybností potvrdiť, že nikto okrem obžalovaného z tohoto vozidla nevystúpil. Navyiac okresný súd vôbec nevenoval pozornosť skutočnosti, čo vlastne títo svedkovia v neskorú nočnú hodinu na danom mieste robili, a teda či sa nevenovali inej činnosti, ako tomu, aby sledovali bez prestania vozidlo obžalovaného.

Výpovede príslušníkov polície v trestnom spise, ako aj úkony, ktoré potom následne robili v prípravnom konaní, svedčia o tom, že ani oni sami si neboli istí, či sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti, keďže po skutku mu poverený príslušník nezadržal vodičský preukaz, ani neskôr v priebehu vyšetrovania tak nikto neurobil.

Za týchto okolností sa preto krajský súd nemohol stotožniť s hodnotením dôkazov tak, ako tieto dôkazy vykonal v prípravnom konaní prokurátor a následne aj na hlavnom pojednávaní okresný súd, keď okresný súd ako to je už vyššie uvedené, absolútne odignoroval pokyny, ktoré mu krajský súd pri predchádzajúcom zrušení veci uložil, za týchto okolností potom existujú dôvodné pochybnosti o tom, či sa stal skutok tak, ako kládol za vinu obžalovanému prokurátor a ako ho v konečnom dôsledku aj prvostupňový súd uznal za vinného.

Krajský súd dôsledne riadiac sa zásadou in dubio pro reo, to znamená v pochybnostiach v prospech obžalovaného, nemohol pochybnosti v danej trestnej veci odignorovať a potom keď dospel k záveru, že nie je bez akejkoľvek pochybnosti preukázané, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti, navyiac keď ho z trestnej činnosti okrem jeho samotnej výpovede vyvíňuje aj svedok H., pričom nie je možné tvrdenia svedka D. a G. nadradiť nad výpovede obžalovaného a svedka H., a preto pri takto vykonanom hodnotení dospel krajský súd k záveru, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a potom postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen v celom rozsahu a rozhodujúc sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. a § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného A. B. zo žalovanej trestnej činnosti oslobodil.

Uvedené rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.